

Győrige Előd Önélet rajz – MME Elnökségi jelölt

2008-ban léptem be az MME-be 9 évesen. A középiskolát Sopronban, a Roth Gyula Szakközépiskolában végeztem, környezetvédelmi és vízgazdálkodási technikusnak tanultam, de érettségi után nem folytattam a képzést. Az egyetemi alapképzést az ELTE-n biológus szakon végeztem. Jelenleg levelező formában a Soproni Egyetem természetvédelmi mérnök MSc képzésén veszek részt, emellett szintén Sopronban erdészeti technikumot végzek esti képzés formájában. Terveim között szerepel tovább tanulni PhD-n konzervációbiológia témában. Általános madárgyűrűzési engedéllyel rendelkezem.

Kezdetek óta a fő érdeklődési köröm a természet körül forog. A madarak mellett próbálom a tudásom bővíteni minél több hazai élőlény csoporttal, legjobban talán a botanikába ástam bele magam a madarakon kívül. Szeretek tanulni, ismereteket szerezni, de mindig bennem motoszkál, hogy magában mit sem ér ez a tudás, ezt át kell adni, megmutatni másnak is. Ezért is lehetett, hogy 15 évesen rendeztem meg az első önálló Európai Madármegfigyelő Napomat, ahol én mutattam meg a környék madarait az érdeklődőknek. Azóta sok év eltelt, rengeteg embernek, csoportnak, korosztálynak tartottam különféle ismeretterjesztő bemutatót, túrát, előadást, de ez az érzés továbbra is nagyon erősen bennem van.

Viszonylag korán, 16 éves koromban felkértek a Kisalföldi Helyi Csoport egyik elnökségi tagjává, amelyet azóta is betöltök. Egyre jobban beleástam magam a szakmai munkába és a közösség teremtés világába. Az évek alatt az én közbenjárásommal is, sikerült összehoznunk egy szerintem erős és szép számú (kb 50-60 fős) önkéntesi bázist, amivel hatékony természetvédelmi és környezeti nevelési programokat tudunk szervezni. Csapatban szeretek dolgozni és közösen gondolkodni. Ha szükséges akkor pedig élére állok a csapatnak vagy az ügynek. Jelenleg én látom el a helyi csoportban a fehér gólya és kék vércse megyei fajvédelmi munkájának koordinálását és a megyei KFO és MMM felmérések szervezését. Emellett számos egyéb felmérésben és programban is részt veszek.

A tenni akarás folyamatosan motoszkál bennem, így szívesen kipróbálnám magam egy magasabb szinten, ezért fogadtam el a jelölést és szeretnék bekerülni az elnökségbe. Több ötletem, felvetésem is van, melyekből a legfontosabbakat írom le.

Az Egyesület magját az önkéntesek képezik. Az egyre gyarapodó tevékenységi kör és a hatékonyság megtartása, növelése érdekében folyamatos vagy növekvő számú utánpótlás kell. Sajnos ma már arra alapozni, hogy „majd jönnek”, nem lehet. Komoly energiákat kell fordítani az utánpótlás nevelésre, önkéntes toborzásra. A fiatalság megfogása nélkülözhetetlen. Jómagam ezen fő cél mentén tudnék és szeretnék is segíteni. Az MME Ifjúsági Tagozatán keresztül egy „mentor hálózat” létrehozása lehet a kulcs, vagyis, ha egy érdeklődő gyerek a helyi csoportjával vagy az Ifi Tagozattal felveszi a kapcsolatot, a hozzá legközelebb lakó aktív fiatal önkénteshez irányítjuk, aki a szakmai fejlődésében segítséget tud nyújtani. Így helyben be tud kapcsolódni a helyi csoport munkájába is. Egyik legjobb fejlődési lehetőség az érdeklődő kiskorúaknak a táborok, ezért fontosnak tartanám, hogy kifejezetten gyerekeknek szánt heteket szervezzen az MME akár a Madárvárta hálózatra támaszkodva, minél nagyobb országos lefedettséggel. A nyári táborok népszerűségükből nem vesztek, viszont a választék megnőtt, így komolyabb programmal, előkészületekkel kell előállni.

A mai gyerekek sajnos keveset olvasnak, ellenben rengeteg videót néznek. Tehát a potenciális érdeklődők figyelmét videók formájában is fel tudnánk kelteni. Egy átfogó, MME tevékenységét bemutató videó sorozatot lenne jó készíteni, melynek egy nyers forgatókönyv verziója a fejemben már megszületett. Úgy képzem el, hogy a videók fő szempontja az lehetne, hogy az önkéntesek

szemszögéből mutatnánk be a lehető legtöbb tevékenységünket és nem csak a tevékenységet, hanem akár az önkénteseket is. Ezeket a videókat arra kellene kihegyezni, hogy ez egy fiatalos egyesület, amelyhez bárki csatlakozhat. Bemutatnánk, hogy milyen egyszerűen lehet tenni egy-egy faj (csoport) megóvásáért és megmutatnánk azt is, hogy milyen veszélyben van a természeti örökségünk is. Tehát a cél, hogy ne egy száraz szakmai anyag legyen, hanem figyelemfelkeltő, bevonó, érzelmekre ható, „én is ezt akarom csinálni” videók készüljenek. Ezeknek a kis videóknak a tervezését, esetleg szervezését adott esetben szívesen el is vállalom. Akár az MME 50 éves évfordulóra egy hasonló emlék videót lehetne csinálni, mint a 40 évesnél, csak itt a fiatalok mesélik el, hogy miért és hogyan kezdték el és mi motiválta, hajtja őket, ami elég inspiráló lehet a hasonló korúakra. Ehhez kapcsolódóan gondoltam arra, hogy a közösségi médiában kéne még nagyobb aktivitással jelen lenni. További ötletem, hogy az ifjúság motiválására egy „ifjúsági díjat” lehetne alapítani, ami tovább inspirálhatja a fiatal önkéntes tagokat.

Azonban sok középkorú (40-60 éves) önkéntesünk egy idő után motivációját veszti, így ezen is sokat gondolkodtam, hogy mit lehetne tenni. Egyik lehetséges mód a motiváció fenntartására, ha példaként mutathatná be az egyesület őket (persze ha beleegyeznek az illető), például egy, „akikre büszkék vagyunk” oldal vagy bejegyzések, madártávlat cikkek formájában emlékeznék meg Róluk. Bár kétségtelenül a legnagyobb motivációt mindenkinek a közösség adja. Sajnos egy közösség megalakítása szerintem csak helyben lehetséges, ha van, aki ezt felkarolja, mert messziről nem lehet ugyanolyan emberi kapcsolatokat létrehozni és ápolni. Viszont a fiatalok toborzását, bátorítását távolról is el lehet kezdeni.

Fontosnak tartanám, hogy az MME „betörjön” a közép és felsőoktatásba is, leginkább a szakirányú képzésekre (erdész, vadász, vízügy, agrár, pedagógia, természetvédelem) gondolok. Emellett a madarász ovi és madarász sulis foglalkozásokat minél nagyobb országos lefedettséggel kéne megtartani.

